

AFTONGUDSTJÄNST MED BASILEIOS DEN STORES LITURGI

*Såsom den firas på aftonen
till Kristi födelse*

STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Denna provöversättning och
sammanställning av gudstjänsttexter för
Kristi födelses högtid är ett blygsamt bidrag till våra
svenskspråkiga Ortodoxa kristna vänner. Vi gör inte
anspråk på att ha gjort en heltäckande eller vetenskap-
ligt korrekt översättning, utan vårt arbete har haft för
avsikt ett liturgiskt bruk av texterna för att kunna hålla
gudstjänsterna på svenska eller privat läsa dem för en
djupare förståelse av festens innebörd. Vi ber om ursäkt
för alla våra fel och misstag och hoppas att fler än vi
själva skall få utbyte och uppbyggelse av dessa texter, som
är så centrala för vårt kristna liv. Förbättringsförslag
emottages tacksamt på ortodoxi@passagen.se*

*Heliga Philothei Ortodoxa kloster,
december 2014*

Stockholms Ortodoxa stift: provöversättning, december 2014.
Psaltarpsalmerna är tagna från översättningen enligt Septuaginta
av Fader Anders Åkerström, 2001.
Övriga Bibeltexter är tagna från 1917 års översättning.
Sammanställt av Heliga Philothei Ortodoxa kloster.

AFTONGUDSTJÄNST FÖR KRISTI FÖDELSE

PRÄST:

Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

LÄSARE:

Amen.

PRÄST:

Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig. Himmelske Konung, Tröstare, Du sanningens Ande, Du som är allestädes närvarande och uppfyller allt, det godas skatt, O Du Livgivare, kom och tag Din boning i oss och rena oss från allt ont och fräls, o Gode, våra själar.

LÄSARE:

Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

PRÄST:

Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

LÄSARE:

Amen. Herre, förbarma Dig. (12) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus Själv, vår Konung och Gud.

PSALM 103

Lova Herren, o min själ. Herre, min Gud, högt är Du prisad. I lov och majestät har Du klätt Dig. Du höljer Dig i ljus såsom i en mantel. Du sträcker ut himmelen såsom en fäll. Han som i vattnen täcker Sina högt belägna salar, Som gör moln till Sitt fotfäste, Som färdas på vindarnas vingar, Han som gör Sina änglar till vindar och Sina tjänare till brinnande eld. Han har grundat jorden till att stå fast, den skall icke vackla i evigheters evighet. Djupet omgiver Honom såsom en mantel, över bergen skola vattnen stå. När Du förskräcker dem skola de fly, när de höra Ditt donder skola de tappa tont. Bergen höja sig och slätterna sjunka, till den plats som Du har bestämt för dem. En gräns satte Du, som de ej fingo överskrida, så att de icke kunna vända om och åter betäcka jorden. Han som sänder källor i bergsklyftor, mellan bergen skola vattnen springa fram. De skola giva alla markens djur att dricka, vildåsnorna skola få släcka sin törst. Där skall himmelens fåglar bygga bo, mitt ibland klipporna skola de höras. Han som vattnar bergen från Sina högt belägna salar, av Dina gärningars frukt skall jorden mättas. Han låter gräs skjuta upp för boskapen och grönska till människors tjänst, för att frambringa bröd ur jorden, och vinet, som gläder människans hjärta. För att göra ansiktet glatt med olja, och brödet som styrker människans hjärta. Slättens träd varda ock mättade, Libanons cedrar, som Han har planterat. Där skola sparvar bygga bo, hägerns hus anför dem. De höga bergen äro en tillflykt för hjortarna, klippan för klippdassar. Han har gjort månen till att visa tider, solen vet stunden då den skall gå ned. Du gjorde mörkret, och det blev natt, då alla skogens djur skola draga fram, lejonungarna att rytande taga rov och söka sin föda från Gud. Solen gick upp och de samlades, de skola gå till sina hålor för att sova. Människan skall gå ut till sitt arbete, till sin gärning ända intill aftonen. Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla. Jorden är fylld av Din skapelse. Detta havet, det stora och vida: där finnes otaliga kräddjur, djur både stora och små. Där gå skeppen sin väg fram. Där denna drake som Du har skapat att leka

däri. Alla vänta de efter Dig, att Du skall giva dem mat i rätt tid. När Du giver dem skola de taga emot. När Du öppnar Din hand varder allt mättat med godhet. När Du vänder Ditt ansikte från dem bliva de förskräckta. Du tager bort deras ande, då förgås de och vända åter till sitt stoft. Du sänder ut Din ande, då varda de skapade, och Du förnyar jordens anlete. Herrens härlighet förblive evinnerligen, Herren skall glädja sig över Sina verk. Han som skådar ned på jorden och får den att bäva, Han som tänder bergen så att de ryka. Jag vill sjunga till Herren, så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till. Mitt tal behage Honom väl, jag skall glädja mig över Herren. Må syndarna försvinna ifrån jorden och inga ogudaktiga mer vara till. Lova Herren, o min själ.

Och åter:

Solen vet stunden då den skall gå ned. Du gjorde mörkret, och det blev natt. Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud. (2)

Herre, förbarma Dig. (3)

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud vårt hopp, ära åt Dig. Amen.

PRÄST:

I frid låtom oss bedja till Herren.

KÖR:

Herre, förbarma Dig. *Upprepas efter var bönepunkt.*

DIAKON:

Om friden från ovan och om våra själars frälsning låtom oss bedja till Herren.

Om hela världens fred, om Guds heliga Kyrkans väl och om allas enhet, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som i tro, andakt och gudsfruktan träda in däri, låtom oss bedja till Herren.

För alla fromma och ortodoxt kristna, låtom oss bedja till Herren.

För vår Biskop N. N., för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket, låtom oss bedja till Herren.

För Guds tjänare N.N., för alla ortodoxa kungar och drottningar, för detta lands världsliga överhet, låtom oss bedja till Herren.

För denna stad (detta heliga kloster), för alla städer och länder och för de troende, som bo i dem, låtom oss bedja till Herren.

Om god väderlek, om överflöd av jordens frukter och om fredliga tider, låtom oss bedja till Herren.

För resande till lands och vatten och i luften, för alla sjuka, lidande och fångar och om deras frälsning, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

KÖR:

Åt Dig, o Herre.

PRÄST:

Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

KÖR:

Amen.

Ton 2

O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig./ Lyssna till mig, o Herre.
/ O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mina böners ljud, när jag ropar till Dig: / Lyssna till mig, o Herre.

Må min bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer, mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer.

Sätt, o Herre, en vakt för min mun, och en omgivande dörr runt mina läppar.

Låt icke mitt hjärta vika av till ondskans ord, till att giva ursäkter för synder, med människor som göra vad orätt är; och jag vill icke beblanda mig med deras utvalda.

Den rättfärdige skall fostra mig i barmhärtighet och tillrättavisa mig; må

han icke gjuta syndarens olja över mitt huvud.

Ty ännu är också min bön i deras välvilja; deras domare uppslukades nära klippan.

De skola höra mina ord, ty de hava blivit ljuva. Såsom jordklumpar brötos sönder över marken, så skingrades deras ben i dödsriket.

Ty mot Dig, o Herre, Herre, se mina ögon, till Dig har jag satt mitt hopp; förkasta icke min själ.

Bevara mig för snaran som de hava lagt ut för mig och från deras stötesten som handla laglöst.

Syndarna skola falla i sitt nät, men jag är ensam till dess jag skall passera förbi.

Med min röst ropade jag till Herren, med min röst bad jag till Herren.

Jag skall utgjuta min bön inför Honom, mitt bekymmer skall jag kungöra inför Honom.

När min ande sviker mig, då känner också Du mina vägar.

På den väg där jag gick, lade de ut en snara för mig.

Jag skådade på min högra sida och såg efter, men det fanns ingen som kände mig.

Ingen tillflykt återstår för mig, ingen finnes, som frågar efter min själ.

Jag ropade till Herren, jag sade: ”Du är mitt hopp, min del i de levandes land.”

Akta på min bön, ty jag är i stort elände.

Befria mig från dem som förfölja mig, ty de äro starkare än jag.

För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Stichos: Ur djupen har jag ropat till Dig, o Herre, Herre, hör min röst.

Kommen låtom oss storeligen glädja oss i Herren, då vi nu förkunnar denna dags mysterium. Den mellersta skiljeväggen har förstörts. Det flammande svärdet har dragits tillbaka. Kerubim bevakar ej längre Livets träd och jag får del i paradiset glädje varifrån jag kastats ut för min ohörsamhet. Ty återskenet av Faderns härlighet och inseglet av Hans evighet tager gestalt i en tjänare. Och utan förändring föds Han av en tonr, som förbiver trolovad Jungfru. Ty vad Han var har Han förblivit Sann Gud. Och det Han inte var har Han tagit på Sig då Han blivit människa. Ty så älskade Han människorna. Låtom oss högt åkalla honom: Gud, född av en Jungfru förbarma Dig över oss.

Stichos: Låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Repetera Kommen låtom oss...

Om Du, o Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

När Herren Jesus föddes av den Heliga Jungfrun upplystes hela världen. Herdarna vakade på ängarna, de vise männen antågade i hyllning och änglarna lovprisade. Men Herodes var beskymrade, ty Gud har tagit människogestalt, Han som är våra själars Frälsare.

Stichos: För Ditt namns skull har jag väntat, o Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Repetera När Herren Jesus föddes...

Stichos: Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Ditt konungadöme, o Kristus vår Gud, är ett evigt rike och Din rättfärdighet från tidernas begynnelse. I lekamen genom Den Helige Anden och född till människa av den Allrarenaste Jungfrun Maria har Du upplyst oss genom Din ankomst, Ljus av Ljus, Faderns återsken. Tack vare Dig har hela världen upplysts i glädje. Allt av liv och anda prisar Dig, Du som är bilden av Faderns härlighet. O Gud, Du som Är och förbliver i evighet och som framfötts av Jungfrun, förbarma Dig över oss.

Stichos: Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom och Han skall friköpa Israel från alla dess missgärningar.

Repetera Ditt konungadöme...

Stichos: Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Vad, o Kriste, kan vi skänka Dig, Du som för vår skull har uppenbarat Dig på jorden som människa? Varje skapelse av Din hand prisa och lova Dig. Änglarna lovsjunga Dig. Himlarna giva Dig en stjärna. De vise Männen komma med gåvor. Herdarna skänka sin förundran, jorden sitt stall och strå, ökenmarken sin krubba och vi skänka Dig en Jungfru Tonr, o evige Gud, Du som var före all evighet, förbarma Dig över oss.

Stichos: Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Repetera Vad, o Kriste...

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ton 2

När Augustus allena härskade på jorden så bröts många folkens kungariken samman. Och när Du föddes av den Rena Jungfrun förstördes många avgudabilder. Världens städer fick en och samma lag och folken erkände tron på en allsmäktig Gud. Människorna skattskrevs av Ceasar och vi troende skrevs in i den Allsmäktiges namn när Du, vår Gud, tog mänsklig gestalt. Stort är Ditt förbarmande: ära vare Dig!

DIAKON:

Visdom! Stån upprätt!

KÖR:

Ton 2

Heliga ärans ljus fyllt av glädje av odödlighetens Fader, himmelskt, heligt, saligt, O Jesu Krist: vi som är komna till solens nedgång skådande aftonens ljus, prisa Fader, Son och Helige Ande, Gud. Ty värdig är Du att alltid lovsjungas av alla röster, O Du Guds Son, som giver liv. Därför förhärligar världen Dig.

Sedan följer läsningar. Dessa inleds med:

LÄSARE:

Läsning från Genesis.

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE: (1 Mos 1:1–13.)

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet. Och Gud sade: "Varde ljus"; och det vart ljus. Och Gud såg att ljuset var gott; och Gud skilde ljuset från mörkret. Och Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det vart afton, och det vart morgon, den första dagen. Och Gud sade: "Varde mitt i vattnet ett fäste som skiljer vatten från vatten". Och Gud gjorde fästet, och skilde vattnet under fästet ifrån vattnet ovan fästet; och det skedde så. Och Gud kallade fästet him-

mel. Och det vart afton, och det vart morgon, den andra dagen. Och Gud sade: ”Samle sig det vatten som är under himmelen till en särskild plats, så att det torra bliver synligt.” Och det skedde så. Och Gud kallade det torra jord, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. Och Gud sade: ”Frambringe jorden grönska, fröbärande örter och fruktträd, som efter sina arter bära frukt, vari de hava sitt frö, på jorden.” Och det skedde så; jorden frambragte grönska, fröbärande örter, efter deras arter, och träd som efter sina arter buro frukt, vari de hade sitt frö. Och Gud såg att det var gott. Och det vart afton, och det vart morgon, den tredje dagen.

LÄSARE:

Läsning från Numeri.

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE: (4 Mos 24:2–3,5–9,17–18)

Guds ande kom över Balaam och han tog denna liknelse och sade: ”Så säger Bileam, Beors son, så säger mannen med det slutna ögat: Huru sköna äro icke dina tält, du Jakob, dina boningar, du Israel! De likna dalar som utbreda sig vida, de äro såsom lustgårdar invid en ström, såsom aloeträd, planterade av Herren, såsom cedrar invid vatten. Vatten flödar ur hans ämbar, hans sådd bliver rikligen vattnad. Större än Agag skall hans konung vara, ja, upphöjd bliver hans konungamakt. Det är Gud som har fört honom ut ur Egypten. Hans styrka är såsom en vildoxes. Han skall uppsluka de folk som stå honom emot, deras ben skall han sönderkrossa, och med sina pilar skall han genomborra dem. Han har lagt sig ned, han vilar såsom ett lejon, såsom en lejoninna – vem vågar oroa honom? Välsignad vare den som välsignar dig, och förbannad vare den som förbannar dig!” Jag ser honom, men icke denna tid, jag skådar honom, men icke nära. En stjärna träder fram ur Jakob, och en spira höjer sig ur Israel. Den krossar Moabs tinningar och slår ned alla söner till Set. Edom skall han få till besittning, till besittning Seir – sina fienders länder. Ty Israel skall göra mäktiga ting.

LÄSARE:

Läsning från profeten Mika

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE: (Mika 4:6–7, 5:2–4.)

I de dagarna sade Herren: skall jag församla de haltande och hämta tillhoppa de fördrivna och dem som jag har hemsökt med olyckor. Och jag skall låta de haltande bliva en kvarleva och de långt bort förjagade ett mäktigt folk; och Herren skall vara konung över dem på Sions berg från nu och till evig tid. Men du Bet-Lehem Efrata, som är så ringa för att vara bland Juda släkter, av dig skall åt mig utgå en som skall bliva furste i Israel, en vilkens härkomst tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar. Därför skola de prisgivas intill den tid då hon som skall föda har fött; då skall återstoden av hans bröder få vända tillbaka till Israels barn. Och han skall träda fram och vakta sin hjord i Herrens kraft, i Herrens, sin Guds, namns höghet; och den skall hava ro, ty han skall då vara stor intill jordens ändar.

KÖR:**Ton 6**

Du föddes fördold i stallet, men himmelen talade genom en stjärna och förkunnade Dig för alla, o Frälsare. Och stjärnan ledde fram till Dig de tre vise männen, som tillbad Dig med tro: Förbarma Dig över dem och över oss!

Stichos: Den stad Han har grundat står på de heliga bergen. Herren älskar Sions portar, mest bland alla Jakobs boningar.

Och stjärnan ledde fram till Dig med tro: Förbarma Dig över dem och över oss.

Stichos: Härliga ting äro talade om Dig, Du Guds stad. Rahab och Babel skall jag nämna bland mina bekännare.

Och stjärnan ledde fram till Dig med tro: Förbarma Dig över dem och över oss.

Stichos: Så ock Filistéen och Tyrus och Kus, dessa äro födda där.

Och stjärnan ledde fram till Dig med tro: Förbarma Dig över dem och över oss.

Stichos: Ja, om Sion skall det sägas: Den ene som den andre är född därinne. Och Han den högste skall hålla det vid makt.

Och stjärnan ledde fram till Dig med tro: Förbarma Dig över dem och över oss.

Stichos: Ja när Herren tecknar upp folken, då skall Han räkna så: "Dessa äro födda där". Och under sång och dans skall man säga: "Alla mina källor äro i Dig."

Och stjärnan ledde fram till Dig med tro: Förbarma Dig över dem och över oss.

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amin.

Du föddes fördold i stallet, men himmelen talade genom en stjärna och förkunnade Dig för alla, o Frälsare. Och stjärnan ledde fram till Dig de tre vise männen, som tillbad Dig med tro: Förbarma Dig över dem och över oss!

LÄSARE:

Läsning från profeten Jesaja

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE: (Jesaja 11:1–10)

Sålunda talade Herren: Men ett skott skall skjuta upp ur Isaïs avhuggna stam, och en telning från dess rötter skall bära frukt. Och på honom skall Herrens Ande vila, vishets och förstånds Ande, råds och starkhets Ande, Herrens kunskaps och fruktans Ande. Han skall hava sitt välbehag i Herrens fruktan; och han skall icke döma efter som ögonen se eller skipa lag efter som öronen höra. Utan med rättfärdighet skall han döma de arma och med rättvisa skipa lag åt de ödmjuka på jorden. Och han skall slå jorden med sin muns stav, och med sina läppars anda döda de ogudaktiga. Rättfärdighet skall vara bältet omkring hans länder och trofasthet bältet omkring hans höfter. Då skola vargar bo tillsammans med lamm och pantrar ligga tillsammans med killingar; och kalvar och unga lejon och gödboskap skola sämjas tillhopa, och en liten gosse skall valla dem. Kor och björnar skola gå och beta, deras ungar skola ligga tillhopa, och lejon skola äta halm likasom oxar. Ett spenabarn skall leka invid en huggorms hål och ett avvant barn sträcka ut sin hand efter basiliskens öga. Ingenstädes på mitt heliga berg skall man då göra vad ont och fördärvligt är, ty landet skall vara fullt av Herrens kunskap, likasom havsdjupet är fyllt av vattnet. Och det skall ske på den tiden

att hednafolken skola söka telningen från Isais rot, där han står såsom ett baner för folken; och hans boning skall vara idel härlighet.

LÄSARE:

Läsning från profeten Jeremia.

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE: (Baruch 3:35–4:4)

Sådan är vår Gud; ingen annan gäller något i jämförelse med honom. Han utrönte all vishetens väg och gav henne åt Jakob, sin tjänare, och åt Israel, sin älskade. Därefter blev hon skådad på jorden och hade sin umgängelse bland människorna. Hon är boken med Guds stadgar och lagen som består evinnerligen. Alla de som hålla fast vid henne, de skola vinna liv, men de som övergiva henne skola dö. Vänd om, du Jakob, och sök att vinna henne; vandra framåt efter hennes sken, i det ljus hon sprider. Giv icke din ära åt en annan eller dina förmåner åt ett främmande folk. O Israel, saliga äro vi, ty det som tackes Gud har blivit oss kunnigt.

LÄSARE:

Läsning från profeten Daniel.

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE: (Daniel 2:31–36, 44–45)

Daniel sade till Nebukanessar: ”Du, o konung, såg i din syn en stor bildstod stå framför dig, och den stoden var hög och dess glans övermåttan stor, och den var förskräcklig att skåda. Bildstodens huvud var av bästa guld, dess bröst och armar voro av silver, dess buk och länder av koppar; dess ben voro av järn, dess fötter delvis av järn och delvis av lera. Medan du nu betraktade den, blev en sten lösruven, dock icke genom människohänder, och den träffade bildstoden på fötterna, som voro av järn och lera, och krossade dem. Då blev på en gång alltsammans krossat, järnet, leran, kopparen, silvret och guldets, och det blev såsom agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det, så att man icke mer kunde finna något spår därav. Men av stenen som hade träffat bildstoden blev ett stort berg, som uppfyllde hela jorden. Detta var drömmen; och vi ville nu säga konungen

uttydningen: Men i de konungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet skall förstöras, och vars makt icke skall bliva överlämnad åt något annat folk. Det skall krossa och göra en ände på alla dessa andra riken, men självt skall det bestå evinnerligen: ty du såg ju att en sten blev lösriven från berget, dock icke genom människohänder, och att den krossade järnet, kopparen, leran, silvret och guldets. Så har en stor Gud uppenbarat för konungen vad som skall ske i framtiden; och drömmen är viss, och dess uttydning är tillförlitlig.”

KÖR:

Ton 6

Du framträdde i glans ur en Jungfru, o Kristus, Du Rättfärdighetens andliga sol. Och en stjärna förkunnade Dig, Du som ingenting förmår omsluta, omsluten av ett stall. Du har lett fram de tre vise männen att åkalla och lovprisa Dig och vi förenar oss med dem i glädjehymnen: O Livgivare, ära vare Dig!

Stichos: Herren är nu konung. Han har klätt sig med härlighet. Herren har klätt sig, omgjordat sig med makt.

Du har lett fram de tre vise männen att åkalla och lovprisa Dig och vi förenar oss med dem i glädjehymnen: O Livgivare, ära vare Dig!

Stichos: Därför står jordkretsen fast och vacklar icke. Din tro står fast ifrån fordom tid. Du är från evig tid.

Du har lett fram de tre vise männen att åkalla och lovprisa Dig och vi förenar oss med dem i glädjehymnen: O Livgivare, ära vare Dig!

Stichos: Herre, strömmarna hava upphävt, strömmarna hava upphävt Din röst. Ja, strömmarna hava upphävt sitt dån.

Du har lett fram de tre vise männen att åkalla och lovprisa Dig och vi förenar oss med dem i glädjehymnen: O Livgivare, ära vare Dig!

Stichos: Men väldig är Herren i höjden. Mer än bruset av stora vatten, väldiga vatten havets bränningar. Dina vittnesbörd äro fasta alltigenom.

Du har lett fram de tre vise männen att åkalla och lovprisa Dig och vi förenar oss med dem i glädjehymnen: O Livgivare, ära vare Dig!

Stichos: Helighet, höves Ditt hus, o Herre, evinnerligen.

Du har lett fram de tre vise männen att åkalla och lovprisa Dig och vi förenar oss med dem i glädjehymnen: O Livgivare, ära vare Dig!

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amin.

Du framträdde i glans ur en Jungfru, o Kristus, Du Rättfärdighetens andliga sol. Och en stjärna förkunnade Dig, Du som ingenting förmår omsluta, omsluten av ett stall. Du har lett fram de tre vise männen att åkalla och lovprisa Dig och vi förenar oss med dem i glädjehymnen: O Livgivare, ära vare Dig!

LÄSARE:

Läsning från profeten Jesaja.

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE: (Jesaja 9:6–7)

Ty ett barn varder oss fött, en son bliver oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila; och hans namn skall vara: Underbar i råd, Veldig Gud, Evig fader, Fridsfurste. Så skall herradömet varda stort och friden utan ände över Davids tron och över hans rike; så skall det befastas och stödjast med rätt och rättfärdighet, från nu och till evig tid. Herren Sebaots nitälskan skall göra detta.

LÄSARE:

Läsning från profeten Jesaja.

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE: (Jesaja 7:10–16 och 8: 1–4, 8–10)

Åter talade Herren ytterligare till Ahas och sade: ”Begär ett tecken från Herren, din Gud; du må begära det vare sig nedifrån djupet eller uppifrån höjden.” Men Ahas svarade: ”Jag begär intet, jag vill icke fresta Herren.” Då sade han: ”Så hören då, I av Davids hus: Är det eder icke nog att I sätten människors tålmod på prov? Viljen I ock pröva min Guds tålmod? Så skall då Herren själv giva eder ett tecken: Se, den unga kvinnan skall varda havande och föda en son, och hon skall giva honom namnet Immanuel. Gräddmjölk och honung skall bliva hans mat inemot den tid då han för-

står att förkasta vad ont är och utvälja vad gott är. Ty innan gossen förstår att förkasta vad ont är och utvälja vad gott är, skall det land för vars båda konungar du gruvar dig vara öde. Och Herren sade till mig: ”Tag dig en stor tavla och skriv på den med tydlig stil Maher-salal Has-bas. Och jag vill taga mig pålitliga vittnen: prästen Uria och Sakarja, Jeberekjas son.” Och jag gick in till profetissan, och hon blev havande och födde en son. Och Herren sade till mig: ”Giv honom namnet Maher-salal Has-bas. Ty förrän gossen kan säga ’fader’ och ’moder’, skall man bära Damaskus’ skatter och bytet från Samaria fram för konungen i Assyrien.” Rasen, I folk; I skolen dock krossas. Lyssnen, alla I fjärran länder. Rusten eder; I skolen dock krossas. Ja, rusten eder; I skolen dock krossas. Gören upp planer; de varda dock om intet. Avtalen vad I viljen; det skall dock ej lyckas. Ty Gud är med oss.

DIAKON:

Låtom oss bedja till Herren.

KÖR:

Herre, förbarma Dig.

PRÄST:

Ty helig är Du, vår Gud och till Dig uppsända vi lov, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

KÖR:

Amen.

Sedan fortsätter vi med Trisagionhymnen och den Helige Basileos den Stores Liturgi.

Prokeimenon. Ton 8

LÄSARE:

Herren sade till mig, Du är min Son. Jag har idag fött Dig.

DIAKON:

Låtom oss vara uppmärksamma!

LÄSARE:

Begär av mig, och jag skall giva Dig.

DIAKON:

Sofia (Vishet).

LÄSARE:

Läsning ur den helige aposteln Pauli brev till Hebréerna.

PRÄST:

Visdom! Låt oss vara uppmärksamma!

LÄSARE:

(Hebréerbrevet 1:1–12)

Käre Bröder: Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu, på det yttersta av denna tid, talat till oss genom sin Son, som han har insatt till arvinge av allt, genom vilken han ock har skapat världen. Och eftersom denne är hans härlighets återsken och hans väsens avbild och genom sin makts ord bär allt, har han — sedan han hade utfört en rening från synderna — satt sig på Majestätets högra sida i höjden. Och han har blivit så mycket större än änglarna som det namn han har ärvt är förmer än deras. Ty till vilken av änglarna har han någonsin sagt: ”Du är min Son, jag har i dag fött dig”? eller: ”Jag skall vara hans Fader, och han skall vara min Son”? Likaså säger han, med tanke på den tid då han åter skall låta den förstfödde inträda i världen: ”Och alla Guds änglar skola tillbedja honom.” Och medan han om änglarna säger: ”Han gör sina änglar till vindar och sina tjänare till eldslågor”, säger han om Sonen: ”Gud, din tron förbliver alltid och evinnerligen, och rättvisans spira är ditt rikets spira. Du har älskat rättfärdighet och hatat orättfärdighet; därför, o Gud, har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder”; så ock: ”Du, Herre, lade i begynnelsen jordens grund, och himlarna äro dina händers verk; de skola förgås, men du förbliver; de skola alla nötas ut såsom en klädnad, och såsom en mantel skall du hoprulla dem; såsom en klädnad skola de ock bytas om. Men du är densamme, och dina år skola icke hava någon ände.”

PRÄST: Frid vare med dig, läsare!

KÖR: Allelouia, Allelouia, Allelouia.

LÄSARE:

Herren sade till min Herre: ”Sätt dig på min högra sida till dess jag har lagt dina fiender dig till en fotapall”.

KÖR:

Allelouia, Allelouia, Allelouia.

LÄSARE:

Din makts spira skall Herren utsträcka från Sion.

PRÄST:

Sofia orthi. (Vishet! Stån upp.) Låtom oss höra det heliga Evangeliet. Frid vare med eder alla.

KÖR:

(Så ock med din ande)

PRÄST:

Läsning av det heliga Evangeliet enligt S:t Lukas (2:1–20). Låtom oss vara uppmärksamma.

KÖR:

Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig

Diakonen (Prästen) läser dagens evangelium.

KÖR:

Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig

Direkt efter Liturgin, ställs ett ljus fram i mitten av kyrkan som tänds av prästerskapet varpå kören sjunger festens troparion i den fjärde tonen och festens kontakion i den tredje tonen:

Festdagens troparion

Din födelse, Kriste vår Gud, har låtit kunskapens ljus uppgå över världen ty genom den blevo stjärnornas tillbedjare av en stjärna lärda att dyrka Dig, Du rättfärdighetens sol, och att känna Dig såsom Soluppgången från höjden. O Herre, ära vare Dig.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amin.

Kontakion

Jungfrun föder idag Honom, som är före all tid, och jorden erbjuder en klippgrotta åt den Otillgänglige. Änglarna lovsjunga med herdarna och de vise följa stjärnan. Ty oss är fött ett litet barn, Han som av evighet är Gud.